

2. D. B. V.

§. I.

Riene Ioniae oppidum **BIANTEM** tulit, Teutami filium, cujus sapientia, *Lib. III.* ut **VALERIVS MAXIMVS** * loquitur, di- *Cap. III.* uinior fuit, quam patria ejus. Septem *ext. 3.* Graeciae Sapientibus non tantum an- *** de Ami-* numeratur a **M. TVLLIO CICERONE** ** *cit. Cap. LX.* & Hipponensium Praefule **AVGVSTI-** *de Ciu. Dei* **NO**, * sed **GELLIO** ** quoque vir sa- *lib. XVI II.*

piens ac nobilis audit, **SATYRVS** * autem eum omnibus aliis sapien- *Cap. XXV.* tibus praetulit. Meminit quoque ejus **HERODOTVS**, exponit- *lib. V. N.* que consilium ab eo populis Ioniis datum, cum **CYRVS** capto *A. Cap. XI.* **CROESO** Lydorum Rege, exercitum contra Graecos misit. ** apud Dio-*

§. II. Factis quo pacto comprobauerit, quod hoc nomi- *gen. Laert.* ne tituloque non fuerit indignus, ex Historicorum monumen- *in vita Bi-* tis constat. Nos ex instituti lege, ex dictis ejus effatisque sa- *antis p. 51.* pientissimis idem colligemus. Caput & arcem veluti sapien- *** lib. I. Cap.* tiaae omnis, veri summiq; boni, & ex ejus possessione fluentis *III. & XVII* felicitatis, notitia, constituit. **PLATONE** * namque judice inu- ** in Thacet.* tilis omnis scientia, imo noxia, sine notitia optimi finis. Perti- *p. 70.* net itaque huc illud **BIANTIS**: *viaticum tibi ab adolescentia ad se-* *nectutem, sapientiam compara, ea quippe sola est certa veraque* *possessio.* Quo ipso primo quidem id innuit, summi boni titu- *lo nomineque ea omnia indigna esse, quorum non certa vera-* *que est possessio: eos redarguens, qui aut in diuitiis opibusque,* *aut honore, aut si quae alia sunt, caduca atque fragilia, in quae* *coeco impetu mortalium cupiditas ruit, summam felicitatem*